Perivoli - Bezefšeho

V ulickách Perivoli nás ovívá
snedý smích rozzárených tvárí
v zahrade ze stodoly se ozývá
že skvelý den nad námi září.
Jen slaná rosa z tváre padá
a skládá se do jehlicí z pinií
zastavte písek, co cas presívá
at zbude vlnám na pospas.
Svítá, den vítá nás
zítrek už ztrácí hráz
pulnoc má blízký hlas
den skoncil zas.
Ikara krídla vem, než vzejde den
a slunce spálí vosk, co drží tvuj sen
je krásný, ale prázdný jak dutý kmen
až skoncí, potkáš tvrdou zem.
Jen chýše v olivových hájích
snad znají, své tajemství už nepoví
ted každý pole své jen osívá
co sklidí, to se dneska nedoví.
Svítá, den vítá nás...
Zastavte písek, co cas presívá
at zbude vlnám na pospas.